

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «Περί κυρώσεως τοῦ Κεθώτου Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων -

1. Καταστατικὸς Νόμος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ διὰ τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 13 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος κατοχυρωμένοι ἰ. κανόνες.

Ἄλλ' αἰ διὰ τῶν περὶ ὁρισμῶν ἁρθρῶν τοῦ Συντάγματος καθοριζόμεναι σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἰς τὴν Ἑλλάδα καθίσταν ἄναγκαστὴν τὴν θέσπισιν τῶν πλαισίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων αἱ σχέσεις αὗται διαμορφοῦνται. Οἱ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντες Καταστατικοὶ Νόμοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος χαράσσου ἀκριβῶς τὰ πλαίσια αὐτά, χωρὶς νὰ θίγουν τὴν κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγὴν τήρησιν τῶν ἰ. Κανόνων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὸ καὶ ἀποτελοῦν βασικὰ κείμενα διὰ τὴν ἀπόρριπτον συνεργασίαν μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

2. Ὁ ἰσχύων Καταστατικὸς Νόμος 671/1943 «περὶ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καταργηθεὶς κατὰ τὴν περίοδον τῆς Δικτατορίας διὰ τοῦ Ν.Δ. 126/1969 «Περί Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀπανετέθη εἰς ἰσχύϊ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἐνότητος ὡς τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 87/1974 «Περί ἀπαναρχοῦς ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ν. 671/1943, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ καὶ ρυθμίσεως συναρῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων», τὸ ὁποῖον προέβλεπε τὴν σύστασιν ἐιδικῆς Κληρικολαϊκῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν Σχεδίου Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν κατὰ τρόπον σταθερὸν καὶ πάγιον ρύθμισιν πάντων τῶν ἀφορούντων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θεμάτων. Ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ, συστήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Φ. 051.1/39/93686/14.10.1974 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας (Φ.Ε.Κ. 1073/19.10.1974 Τεῦχ. Δεύτερον), ἐπεράτωσε τὸ ἔργον τῆς διὰ τῆς συντάξεως σχεδίου Καταστατικοῦ Νόμου, τὸ ὁποῖον διεβιβάσθη μετὰ τῆς κατὰ νόμον γνώμης τῆς Δ.Ι.Σ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, διὰ νὰ κατατεθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπυμένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 87/1974.

3. Αἱ ἐν τῷ μεταξὺ διαπιστωθεῖσαι ἐλλείψεις ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑ.Π.Ε.Π.Θ. κατέστησαν ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάβλωσιν τῆς Κληρικολαϊκῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τινῶν μεταβολῶν εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτῆς διὰ τοῦ Ν. 462/1976 «Περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Αἱ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς γινόμεναι τροπολογίαι εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ ἀρχικοῦ Σχεδίου, ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. διὰ τὴν ἐκφρασὴν τῆς κατὰ Νόμον γνώμης τῆς, ἡ δὲ γνώμη τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τῶν τροπολογηθεῶν διατάξεων ἀνεπέμθη καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία διεμόρφωσε καὶ τὸ πρῶτον τελικὸν κείμενον τοῦ Σχεδίου Καταστατικοῦ Νόμου.

4. Τὸ Σχέδιον αὐτὸ ἀναποκρίνεται εἰς τὴν διαπιστωθεῖσαν διὰ τοῦ Ν.Δ. 87/1974 ἀνάγκην ἐκπόνησεως νέου Καταστατικοῦ Νόμου καὶ εἰς τὸ διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος εἰσχυθὲν νέον πνεῦμα ρυθμίσεως τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ἡ Κληρικολαϊκὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ν. 462/1976 εἰργάσθη ἐπὶ τῆς βάσει καὶ τῶν ὑποβληθέντων ὑπομημάτων ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐνδιαφερομένων φορέων, ἀξιοποιήσασα εἰς τὸ τελικὸν κείμενον τὰς γινόμενας θετικὰς προτάσεις. Εἰδικώτερον ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπὶ τοῦ Σχεδίου γνώμη τῆς Δ.Ι.Σ., τὰ αἰτήματα τοῦ ἱ. Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος καὶ γενικώτερον πᾶσαι αἱ προτάσεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν σύμφωνοι πρὸς τὸ Σύνταγμα, τοὺς ἰ. κανόνες, τὴν κειμένην νομοθεσίαν καὶ τὴν νομολογίαν τῶν Δικαστηρίων τῆς Νόρκης.

5. Διὰ τοῦ Σχεδίου Καταστατικοῦ Νόμου ἐξασφαλίζεται ἡ νόμιμος δημοκρατικὴ λειτουργία τῶν διοικητικῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἁρθροῦ 3 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν συνταγματικῶν κατοχυρωμένων ἰ. κανόνων. Οὕτως:

α) αἰ περὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦ καταλόγου τῶν πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων καὶ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν Ν. 671/1943 ἀρμοδιότητες τῆς Δ.Ι.Σ. μεταβιβάζονται εἰς τὸ κατὰ τοὺς ἰ. Κανόνες καὶ τὸ Σύνταγμα ἀρμόδιον ὄργανον, τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας.

β) Αἱ κατὰ κληρικῶν τελεσιδικιοὶ ἀποφάσεις τῶν Τακτικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸς αὐτῶν διαδικασίας» δύνανται νὰ ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς Ἱεραρχίας, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

γ) Κατωχρωθήσαν νομικῶς πᾶσαι αἱ δυνατὰ ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀντικειμενικὴν, δικαίαν καὶ ἀδιάβλητον ἐγγραφήν τῶν ἐχόντων τὰ τυπικὰ καὶ τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα κληρικῶν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων.

δ) Εἰσήχθησαν εὐεργετικαὶ διατάξεις διὰ τὴν ἐγγραφήν εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Ἀγιοτακτικὴν Ἀδελφότητα καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίας Αἰκατερίνης Σινῆ.

ε) Ἐτέθησαν σύμφωνοι πρὸς τοὺς ἰ. κανόνες αὐστηροὶ περιορισμοὶ διὰ τὴν πλήρωσιν Μητροπόλεων διὰ τοῦ μεταθετοῦ, οὕτως ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πράξεως αὐτῆς μόνον ἐν περιπτώσει γενικῶς προδήλου συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας.

στ) Καταργήθη ὁ ἀντικανονικὸς θεσμὸς τῶν τιτουλαρίων Μητροπολιτῶν ἢ Ἐπισκόπων καὶ τῶν ἱεροῶν λεγομένων Ἐπισκόπων.

ζ) Ὁρίσθη ἀδιάβλητος διαδικασία ἐξόδου ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας τῶν ἀδυνατούντων διὰ νόσον ἢ γῆρας νὰ ἐκπληρώσων τὰ καθήκοντά των ἀρχιερέων.

η) Ἐνεσωματώθησαν αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς κανονικῆς ἐνοριακῆς ὀργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ βασικὰ κανονικὰ προνόμια τοῦ ἐφημερικοῦ κλήρου.

θ) Εἰσήχθησαν εὐεργετικαὶ διατάξεις διὰ τὴν κανονικὴν ὀργάνωσιν τοῦ συγγρόνου Μοναχικοῦ.

ι) Περαιετέθη ἡ δυνατότης ἀνάδιοργάνωσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διοκονίας καὶ τοῦ ΟΔΕΠ, ἐνῶ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου καθίσταται εὐχερέστερος ὁ συντονισμὸς τῆς ἱεραποστολικῆς παρουσίας τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν κληρικῶν διορθοδόξων σχέσεων.

ια) Ἐπεξετάθη τὸ δικαίωμα ἐκλήτου ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου τῶν ἀρχιερέων τῶν Νέων Νωρῶν καὶ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν καὶ τὴν σχετικὴν κανονικὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ιβ) Ἀντιμετωπίσθη τὸ πρόβλημα συγκεντρώσεως εἰς εἰδικὰ Μουσεῖα, καταγραφῆς καὶ περιγραφῆς τοῦ ἀνεκτιμήτου κειμηλιακοῦ θησαυροῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 13 τοῦ Συντάγματος.

ιγ) Ἐχοράχθησαν τὰ νομικὰ πλαίσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ εὐεργετικὴ διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας ἀντιμετώπισις τῶν ἐκκερμῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων διὰ μεταβατικῶν λύσεων.

ιδ) Περαιετέθη εἰς τὰ ἀρμόδια ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα ἐξουσιοδότησις ρυθμίσεως διὰ Κανονιστικῶν Ἀποφάσεων εἰδικῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Συντάγματος.

ιε) Καταργοῦνται ἐξ ὀλοκλήρου ὁ Ν. 671/1943, τὸ Ν.Δ. 126/1969 καὶ τὸ Ν.Δ. 87/1974.

6) Τὸ ὑπὸ ψήφισιν Σχέδιον τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου ἀπερτίξεται ἐκ δέκα ἐννέα Κεφαλαίων, ἅτινα διαλαμβάνουν 74 ἄρθρα ἐν συνόλῳ. Εἰδικώτερον: Τὸ Α'. Κεφάλαιον

(άρθρα 1-5) διαλαμβάνει θεμελιώδεις γενικές διατάξεις αναφερόμενες εις τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν σύνδεσμον αὐτῆς μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὴν συγκροτήσιν καὶ τὴν νομικὴν αὐτῆς προσωπικότητα, ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὴν πρὸς τὴν πολιτεὴν σχέσιν αὐτῆς, τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐν αὐτῇ ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἣτις εἶναι ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐκπροσωπούμενη ὑπὸ τῆς διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ εἰς τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν.

Τὸ Β' Κεφάλαιον (άρθρα 6-8) διαλαμβάνει τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, καθορίζει τὸν ἀντιπρόεδρον αὐτῆς, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου, καὶ τὰ τῶν συνελεύσεων καὶ τῶν συνεδριῶν αὐτῆς.

Τὸ Γ' Κεφάλαιον (άρθρα 9-12) διαλαμβάνει τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱ. Συνόδου, τῆς θητείας καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῆς καὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἀρχιερέων εἰς αὐτήν.

Τὸ Δ' Κεφάλαιον (άρθρον 13) ἀναφέρεται εἰς τὴν σύστασιν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ Ε' Κεφάλαιον (άρθρον 14) καθορίζει τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ΣΤ' Κεφάλαιον (άρθρα 15-19) καθορίζει τὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Τὸ Ζ' Κεφάλαιον (άρθρα 20-31) καθορίζει τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων, προβλέπον τὴν κατάρτισιν καταλόγου ἐκλογίμων, τὰ προσόντα καὶ τὸν τρόπον ἐγγραφῆς εἰς τοῦτον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον πληρώσεως τῶν Μητροπολιτικῶν θρόνων.

Τὸ Η' Κεφάλαιον (άρθρα 32-37) ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀρμοδιότητας, τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τῶν Ἀρχιερέων.

Τὸ Θ' Κεφάλαιον (άρθρον 38) προβλέπει τὴν σύστασιν Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου παρὰ τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν καὶ ἐκάστῃ Ἱ. Μητροπόλει.

Τὸ Ι' Κεφάλαιον (άρθρα 39-41) ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνοριακὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν ἐφημεριακὸν κληρὸν.

Τὸ ΙΑ' Κεφάλαιον (άρθρον 42) διαλαμβάνει περὶ Ἱ. Μονῶν καὶ Ἠσυχαστηρίων, ἦτοι: ἰδρύσεως, διαλύσεως, συγχωνεύσεως, ὀργανώσεως καὶ ἐποπτείας αὐτῶν.

Τὸ ΙΒ' Κεφάλαιον (άρθρα 43-44) διαλαμβάνει περὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἀποτελούσης ἱεραποστολικὸν καὶ μορφωτικὸν φορέα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ προβλέπει τὴν ἰδρύσιν Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς Ν.Π.Δ.Δ., σκοπὸν ἔχοντος τὴν προαγωγὴν τῶν διορθοδόξων καὶ διαχριστιανικῶν σχέσεων καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς.

Τὸ ΙΓ' Κεφάλαιον (άρθρον 45) διαλαμβάνει περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι περὶ τῶν προσόντων, διορισμοῦ καὶ ὑψησιακῆς ἐν γένει καταστάσεως αὐτοῦ.

Τὸ ΙΔ' Κεφάλαιον (άρθρον 46) ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκπαίδευσιν, πρὸς κατάρτισιν κληρικῶν.

Τὸ ΙΕ' Κεφάλαιον (άρθρον 47) ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια καὶ τὸ δικαίωμα ἐκκλητοῦ ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Τὸ ΙΣΤ' Κεφάλαιον (άρθρον 48) ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ προβλέπει τὴν σύστασιν ἐκκλησιαστικῶν μουσείων καὶ τὴν ἐπάνδρωσιν αὐτῶν, πρὸς φύλαξιν καὶ συντήρησιν τῶν ἱερῶν κειμηλίων καὶ τῶν ἔργων ἐκκλησιαστικῆς τέχνης.

Τὸ ΙΖ' Κεφάλαιον (άρθρα 49-51) διαλαμβάνει περὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τοῦ τρόπου διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ ἀξιοποιήσεως αὐτῆς, τοῦ ἐλέγχου τῶν πράξεων διαχειρίσεως, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ προβλέπει φορολογικὰς κλπ. ἀπαλλαγὰς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δικαιολογουμένης ἐκ τοῦ ὅτι πάντες οἱ οἰκονομικοὶ πόροι αὐτῆς διατίθενται διὰ πνευματικῶν, ὁρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοποῦς.

Τὸ ΙΗ' Κεφάλαιον (άρθρα 52-53) διαλαμβάνει περὶ γάμου καὶ διαζυγίου.

Τὸ ΙΘ' Κεφάλαιον (άρθρα 54-74) περιέχει εἰδικὰς διατάξεις, ἀναφερόμενας εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν ἐννομιον προστασίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀμφιέσεως τοῦ Ὁρθοδόξου ἱ. Κλήρου, τὸν τρόπον τῆς ὑποβολῆς παραπόνων τῶν κληρικῶν, τὰ τῶν μετακινήσεων τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν, τὴν δικονομικὴν καὶ ποινικὴν μεταχείρισιν τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν, τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἱ. Προσκυνημάτων, τὴν ἀπόσπασιν ἐφημερίων καὶ διακόνων, τὴν μεταβίβασιν ὠρισμένων ἐκκλησιαστικῶν κτηρίων, τὴν συγκρότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Α.Κ.Ε., τὴν προσμέτρησιν χρόνου προϋπηρεσίας κληρικῶν, τὴν ἀπονομὴν ἡθικῶν ἀμοιβῶν καὶ τιμητικῶν διακρίσεων, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν προβλεπομένων Π.Δ/των καὶ ἀποφάσεων τῆς Ἱ.Σ.Ι. ἢ τῆς Δ.Ι.Σ., τοὺς τιτουλαρίους Μητροπολίτας καὶ τιτουλαρίους καὶ Βασιλοὺς Ἐπισκόπους, τὴν κύρωσιν τοῦ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1974 καταρτισθέντος καταλόγου ἐκλογίμων δι' Ἀρχιερατείαν, τὸν χρόνον συγκλήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τὴν ἰδρύσιν νέων Μητροπόλεων καὶ τὸν τρόπον πληρώσεως αὐτῶν, τὴν θητείαν τῶν παρόντων μελῶν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, τὴν κατάρτησιν τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ν. 671/1943 καὶ τὴν ἐναρξὴν ἰσχὺς τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νέου.

7. Τὸ ὑπὸ τῆς Κληρικολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 462/76 διαμορφωθὲν τελικὸν κείμενον, ἐντασσόμενον εἰς τὰ πλάσια τῶν περὶ ὁρησκευτικῶν ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς καιμένης νομοθεσίας, δημιουργεῖ ὀρθὴν κατ' ἀρχὴν βάσιν ἐναρμοσίσεως νομιμότητος καὶ κανονικότητος κατὰ τὴν λειτουργίαν τῶν διοικητικῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν, ἐκείνου τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀρμονικὴ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1977.

Οἱ Ὑπουργοὶ
Προεδρίας Κυβερνήσεως Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων
Γ. ΡΑΛΛΗΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ
Δικαιοσύνης Οἰκονομικῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ